

1956

2026

Budapest 1956 - Foto: Fortepan

1956. OKTÓBER 23-ÁN

Október 23-áról nemcsak Magyarország-szerte emlékeznek meg méltósággal, hanem immár közel hét évtizede a grazi magyar közösség életében is kiemelt helyet foglal el e jeles nap.

Az 1956-os esztendő a Grazban élő magyarok számára épp olyan sorsfordító volt, mint az anyaországban maradtaknak. Közülük sokan csupán néhány évvel korábban, súlyos viszontagságok árán érkeztek Stájerországba, miután 1945 után a közeledő Vörös Hadsereg elől menekülni kényszerültek.

A korabeli grazi magyar szervezetek – a „Grazi Magyar Egyesület” és a „Christina Hungaria” – Steeb-Zichy Magdolna grófnő vezetésével már a népfelkelés kitörésének első napjaiban megszervezték az első segélyszállítmányokat a magyar határhoz.

Ezeket többnyire magánjárművekkel bonyolították le, amelyeket a Stájerországban élő magyar arisztokrata családok tagjai bocsátottak rendelkezésre. Gruber Károly, a grazi magyar közösség egyik legidősebb tagja, akkoriban alig 14 éves diákként vett részt aktívan a segélyakciókban

1956 októbere és 1957 áprilisa között több mint 200 ezer magyar lett maradásra és biztonságra Ausztriában. A pezsgő egyetemi életéről ismert Graz, sokuk számára új otthon, védelmet, új távlatokat és az újrakezdés lehetőségét nyújtotta,

1957-ben már mintegy 126 magyar hallgató folytatott tanulmányokat a grazi felsőoktatási intézményekben

Ugyanebben az évben fektették le a mai MEÖK alapjait, amikor a grazi magyar egyetemisták életre hívták a Magyar Egyetemisták Szövetsége Graz (MÉSZ) nevű szervezetet. Miután az alapító tagok sikeresen befejezték tanulmányaikat, az egyesület 1967-ben felvette a Magyar Egyetemisták és Öregdiákok Klubja (MEÖK) nevet.

Megalakulása óta a MEÖK Ausztria egyik legaktívabb magyar egyesülete, amely több mint negyed évszázada a Grazi Magyar Újság kiadója is egyben.

Fennállásának 50 éves jubileumára a MEÖK 2007-ben megjelentette az „1956 – Ötven év távlatából” című emlékkötetet. Ebben az egyesület hosszú éveken át regnáló elnöke és lelke,

1958 Megemlékező menet a magyar határnál

1958 Megemlékezés Andauban

1960 Magyar diákok tüntetése Grazban a kommunizmus ellen és az emberi jogokért

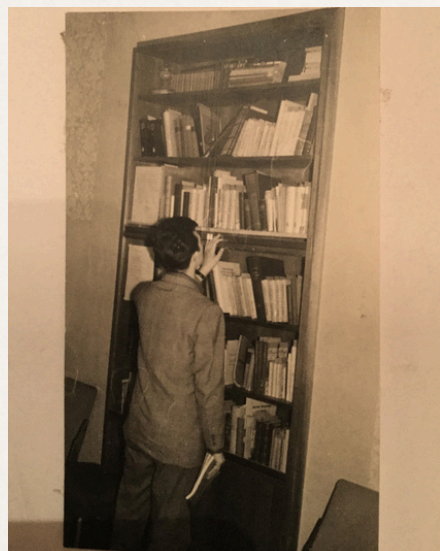

Magyar Kulturcentrum - Elisabethstr 45

ünneppapokká váltak, amelyekre a világ minden tájáról tértek vissza Grazba a tagok, hogy közösen idézzék fel emlékeiket és ünnepeljék évtizedes barátságukat

Mindez nem utolsósorban az egyesületet évtizedeken át vezető Ugri Mihálynak és feleségének, Ingridnek volt köszönhető. Olyan példás elkötelezettséggel, szeretettel és fáradhatatlan energiával vezették évtizedeken át az egyesületet, mint egy nagy családot. Gondoskodtak arról, hogy a tagok a nagy távolságok ellenére is kapcsolatban maradjanak egymással, és hogy az egyesület különleges közösségi szelleme fennmaradjon.

A Svájci Külföldi Segélyszolgálat támogatásával a Caritas könyvtár helyiségeiben magyar könyvekből álló könyvtárat hoztak létre a hallgatók számára.
Magyar Kulturcentrum - Elisabethstr 45.

Ugri Mihály, példás alapossággal, gazdag dokumentációra és statisztikára támaszkodva tárta fel a közösség és tagjai történetét. A kötet legmegrázóbb fejezetei azok a személyes visszaemlékezések, amelyekben a tagok saját 1956-os és 1957-es élményeiket vallják meg. A kiadvány elérhető az egyesület honlapján: www.meoek.at.

Ez a közösség tagjai számára jóval több volt egy pusztá szervezetnél. Sokuknak a második családot jelentette. 1956 után a legtöbb tag hosszú évekig nem térhetett vissza szülőföldjére; az első is csak 1965 körül látogathattak először Magyarországra. Mivel a családlátogatások kivitelezhetetlenek voltak, egymást követő karácsonyokat, születés- és névnapokat kellett eltölteniük a szülők, testvérek és rokonok hiányában.

Így természetessé vált, hogy a jeles ünnepeket egymással osztották meg. A szentestétét és a családi alkalmakat együtt töltötték el, amelyek közös élménnyé nemesedtek; a tagok egyetlen nagy, összetartó családdá kovácsolódtak.

Habár a diploma megszerzését követően sokan elhagyták Grazot, és kiváló képzettségük révén sikeres szakmai karriert futottak be, a közösségi kötelék nem bomlott fel. Sokan Németországba, az Egyesült Államokba vagy Ausztria más részeire költöztek, de az egyesülethez való kötődésük megmaradt.

Az egyesület a 2010 körüli években élte az utolsó nagy virágkorát. Az alapító nemzedék tagjai ekkorra nagyrészt nyugdíjba vonultak, így ismét több időt szentelhettek a régi barátságok ápolásának. A rendszeres összejövetel

Találkozó Grazban, 2010 körül

Kirándulás, 1960 körül

Az elmúlt években azonban az alapító nemzedék köre egyre kisebb lett. Sokan azok közül, akik felépítették és meghatározták az egyesület életét, mára elhunytak, vagy életkoruknál fogva már nem tudnak aktívan részt venni a közösségi életben.

Ugyanakkor az egyesület sok olyan magyar hallgató számára is új otthonná vált, akik az 1990-es évektől kezdve érkeztek Grazba. Az idősebb tagok nagy szeretettel fogadták őket, és számos élethelyzetben támogatták őket. Magyarország európai uniós csatlakozása előtt sok diák számára nem volt lehetséges munkavállalási engedélyt szerezni és ezzel biztosítani tanulmányai anyagi hátterét

Az egyesület ebben az időszakban nemcsak gyakorlati segítséget nyújtott, hanem iránymutatást, összetartást és azt a megnyugtató érzést is, hogy idegenben sincsenek egyedül.

Számomra személyesen, egy 1956-os szabadságharcos fiaként, aki Grazban született, az egyesület számos tagja meghatározó alakja volt gyermek- és ifjúkoromnak. A menekülésről, az újrakezdésről és az ausztriai első évekről szóló izgalmas, gyakran drámai történeteik maradandó hatással voltak rám.

A legtöbben polgári vagy vidéki magyar családokból származtak. Mindannyian szinte semmi mással nem érkeztek Ausztriába, mint amit magukkal tudtak vinni, és német nyelvtudás nélkül kellett helytállniuk egy idegen országban.

Ennek ellenére sikerült tanulmányokat folytatniuk a grazi felsőoktatási intézményekben, majd később sikeres szakmai pályát befutniuk.

Még szakmai sikereiknél is jobban lenyűgözött azonban a hozzáállásuk és emberségük. Személyes eredményeik ellenére soha nem feledkeztek meg hazájukról, gyökereikről és azokról a nehéz évekről, amelyek életüket meghatározták. Saját tapasztalatból tudták, milyen gyorsan elveszíthet az ember mindent, és mennyire fontos a segítség, a szolidaritás és az összetartás a nehéz időkben.

Éppen ezért közülük sokan később másoknak is segíteni akartak, akik hasonló sorsot éltek át. Tapasztalataikat továbbadták, támogatták az újonnan érkezőket és segítséget nyújtottak azoknak, akik Ausztriában kerestek új hazát.

Ezért volt számomra, mint grazi önkormányzati képviselő számára, különösen fontos, hogy 2009-ben barátommal, Csók Sándorral és a MEÖK-vel közösen elhelyezzük a Schmiedgassén található emléktáblát.

Az emléktábla az 1956-os magyar forradalomnak,

A magyar kosárlabdacsapat mellett egy magyar labdarúgócsapat is működött, amely a grazi egyetemeken egyetemi bajnokságain rendszeresen a legeredményesebb csapatok közé tartozott. Számos magyar hallgató számára a csapat egyfajta pótcsaládot jelentett, közösséget teremtett és biztonságot nyújtott az idegenben.

valamint annak a nagyfokú szolidaritásnak állít emléket, amellyel a magyar menekülteket Grazban fogadták. A MEÖK részletes története megtalálható egyesületünk honlapján: www.meoek.at.

A következő oldalakon számos fényképpel emlékezünk azokra az emberekre, akik évtizedeken át meghatározták egyesületünk életét.

Mag. Molnár András
Graz város képviselője

1956-os emléktábla Graz - Schmiedgasse - Amtshaus

Emlékek

A Lions Club Graz adományokat nyújtott át magyar diákok részére. - 1957.

Coordinating Committee
International Relief for Hungarian Students

Igazolvány
(Legitimationskarte)

Családnév: *Molnár*
Famillienname
Keresztnev: *Fernő*
Taufname
Nyilvántartási szám:
Registrationsnummer
Szobaszám:
Zimmernummer

Az igazolványt tulajdonosa köteles magánál tartani, és felszólításra felmutatni!
Karte immer bei sich tragen, auf Verlangen vorzeigen!

Aláírás:
Unterschrift: *Zoltai*

Kiállítás:
Ausgestellt von: *M. Zoltai*

Ugri Mihály, a MEÖK sokéves elnöke

Megemlékezés az 1956-os forradalomról, 1960 körül

Találkozó a Városházán 2012 körül

